

# 21 - 22 ΑΠΡΙΛΗ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ

## **Εργαζόμενοι, εργαζόμενες τεχνικοί, άνεργοι - άνεργες**

Βρισκόμαστε σε μια συγκυρία όπου κλιμακώνεται η επίθεση της κυβέρνησης, με τη στήριξη της ΝΔ και του ΛΑΟΣ, στα δικαιώματά μας καθώς και σε αυτά του συνόλου των εργαζομένων. Επίθεση που υπαγορεύεται από τις αντικειμενικές ανάγκες των μονοπωλιακών ομίλων για να αυξήσουν τα κέρδη τους και να θωρακίσουν την ανταγωνιστικότητά τους στη διεθνή αγορά, αξιοποιώντας και την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης. Γι' αυτό και προωθείται σε όλα τα κράτη-μέλη της Ε.Ε., παρά τις διαφορές τους στο ύψος του δημόσιου χρέους και του ελλείμματος, ανεξάρτητα από το αν συμμετέχουν ή όχι στη ζώνη του ευρώ.

Απ' την άλλη, όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι διαπιστώνουν απ' την ίδια τους την πείρα ποια είναι τα θύματα του δρόμου της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Είναι όλοι αυτοί που πλήρωσαν με συνεχείς θυσίες των δικαιωμάτων τους την «ανάπτυξη» των προηγούμενων δεκαετιών από την οποία θησαύρισαν μια χούφτα μονοπωλιακοί όμιλοι. Αυτοί που σήμερα καλούνται και πάλι να σηκώσουν τα νέα βάρη της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης για να θωρακιστεί η τεράστια κερδοφορία του κεφαλαίου, με μειώσεις μισθών, νέες αυξήσεις στις ασφαλιστικές εισφορές, στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, μείωση στις συντάξεις, συρρίκνωση του αφορολόγητου ορίου και δυσβάσταχτες επιβαρύνσεις από την αντιλαϊκή έμμεση φορολογία.

Οι δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ, του ΛΑΟΣ, του ΣΥΡΙΖΑ, οι τραπεζίτες, ο ΣΕΒ, μας έλεγαν από κοινού ότι η Ε.Ε. είναι μονόδρομος και ασπίδα αλληλεγγύης ενάντια σε κάθε δυσκολία. Μας καλούσαν να δεχτούμε την «απελευθέρωση» και την ιδιωτικοποίηση σε Τηλεπικοινωνίες, Μεταφορές, Λιμάνια, Ναυπηγεία, Ενέργεια, Παιδεία, Υγεία, γιατί έτσι τάχα θα έρθει η κοινωνική ευημερία. Μας έλεγαν ότι αξίζει να κάνουμε θυσίες για να θωρακιστεί η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων ώστε στη συνέχεια να υπάρχει ανάπτυξη, να 'ρθουν καλύτερες μέρες. Όλοι ξέρουμε τι συνέβη στην πραγματικότητα. Σήμερα μας καλούν να δείξουμε «πατριωτισμό» και «εθνική ομοψυχία» για να ξεπεραστεί η κρίση, να μειωθεί το δημόσιο χρέος, να ξεφύγει η χώρα από τη χρεοκοπία και να βρεθεί ξανά σε τροχιά ανάπτυξης. Την ίδια στιγμή εξακολουθούν να μειώνουν τη φορολογία στους επιχειρηματικούς ομίλους, χαρίζουν πακτωλούς δις σε «κίνητρα» και φοροελαφρύνσεις στο μεγάλο κεφάλαιο, ξοδεύουν αμύθητα ποσά στα εξοπλιστικά προγράμματα για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ και στις στρατιωτικές αποστολές στο Αφγανιστάν και στο Κόσσοβο.

Η οικονομική κρίση δεν είναι φυσικό φαινόμενο, δε ξέσπασε τυχαία από την απληστία κάποιων κερδοσκόπων. Είναι κρίση του καπιταλιστικού συστήματος. Στην κρίση φτάσαμε ακολουθώντας αυτόν ακριβώς το δρόμο της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Τον ίδιο αυτό καταστροφικό δρόμο σήμερα μας τον παρουσιάζουν σαν μονόδρομο για τη διέξοδο από την κρίση.

Με την πολιτική αυτή ήδη, πριν από την καπιταλιστική οικονομική κρίση, οι εργαζόμενοι πλήρωναν και έκαναν θυσίες, την ίδια στιγμή που οι μονοπωλιακοί όμιλοι συσσωρεύαν αμύθητο πλούτο. Πάνω από 50 δις ήταν τα καθαρά κέρδη των μεγάλων ομίλων μεταξύ 2000 και 2008 και 6 δις μόνο το 2009. Τώρα μας ζητούν να πληρώσουμε και πάλι εμείς για να συνεχίσουν αυτοί να κερδίζουν. Δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αυταπάτη. Η επίθεση της άρχουσας τάξης στους εργαζόμενους δεν έχει ημερομηνία λήξης. Χθες, για να μπούμε στην ΟΝΕ και να υπάρξει «ανάπτυξη» που, τάχα, θα έφερνε καλύτερες μέρες. Σήμερα, για να μειωθούν τα ελλείμματα και το χρέος. Αύριο, για να μην αυξηθούν, πάντα η προπαγάνδα της άρχουσας τάξης θα βρίσκει μια αφορμή να κλιμακώνει την επίθεσή της για να θωρακίσει την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων.

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα θετικό από την πολιτική της κυβέρνησης. Η αναμονή και η συναίνεση είναι «λάδι» στη μηχανή της αντιλαϊκής επίθεσης κυβέρνησης και κεφαλαίου. Το επόμενο διάστημα έρχονται στην ημερήσια διάταξη η πλήρης κατεδάφιση του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης, η περεταίρω μείωση των μισθών, η απελευθέρωση των λεγόμενων «κλειστών επαγγελματιών», το νέο κύμα ιδιωτικοποιήσεων, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

**Στον πόλεμο που μας κήρυξαν η κυβέρνηση, Ε.Ε., ΔΝΤ που θέλει να σαρώσει εργασιακά – ασφαλιστικά και μισθολογικά δικαιώματα, το ΠΑΜΕ μπαίνει μπροστά να οργανώσει την απάντηση στα σχέδιά τους. Ο εργοδοτικός και δικομματικός συνδικαλισμός σε ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ όχι μόνο δεν πρόκειται να αντιδράσει ουσιαστικά, αλλά θα βάλει και πλάτη να περάσουν αυτά τα μέτρα. Το ΠΑΜΕ με ταξική συνέπεια, κάλεσε σε 48ωρη Απεργία στις 21-22 Απρίλη.**

Οι δυνάμεις της πλειοψηφίας του ΔΣ σωματίου Μισθωτών Τεχνικών περιγράφουν την κατάσταση, λες και η αντιλαϊκή επίθεση ξεκίνησε προχθές με τα μέτρα της κυβέρνησης. Λες και δεν είναι αυτά τα μέτρα η νομοτελειακή και προαποφασμένη συνέχεια της πολιτικής της ΕΕ και της Στρατηγικής της Λισσαβόνας. Παριστάνουν τους αγανακτισμένους με την επικείμενη είσοδο του ΔΝΤ, τη στιγμή που η πολιτική της ΕΕ διαφέρει από αυτή του ΔΝΤ όσο δυο σταγόνες νερό. Αποτέλεσμα αυτών των αντιλήψεων είναι και ο προβαλλόμενος ως τάχα «αγωνιστικός στόχος», η «Ανατροπή του Συμφώνου και του Προγράμματος Σταθερότητας». Ο στόχος αυτός καλλιεργεί αυταπάτες και συσκοτίζει την πραγματική αιτία της αντιλαϊκής επίθεσης, δηλαδή τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων. Οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν ότι η αντιλαϊκή επίθεση κλιμακώνεται και σε κράτη-μέλη της ΕΕ που είναι εκτός ευρωζώνης και δεν υπάγονται στις δεσμεύσεις του Συμφώνου Σταθερότητας, όπως επίσης στις ΗΠΑ και στην Ιαπωνία.

Η πλειοψηφία του ΔΣ του Σωματίου, επικαλείται τις δυσκολίες και την αντιφατικότητα του χώρου για να αιτιολογήσει την απαράδεκτη στάση ουράς στην ουσία στην πρακτική των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Αντί όμως να επικαλείται κοινοτυπίες περί της οξύτητας της επίθεσης για να αιτιολογήσει τα αποπροσανατολιστικά συνθήματά της και την απαράδεκτη πρακτική της, θα έπρεπε να αντιληφθεί ότι μόνο αναδεικνύοντας τον πραγματικό ένοχο και την αληθινή διέξοδο μπορεί να κατακτηθεί με όρους διάρκειας και προοπτικής η ποιοτική και ποσοτική ανασύνταξη του εργατικού-λαϊκού κινήματος, ακόμα και στους χώρους εκείνους που αυτό το καθήκον καθυστερεί.

Η κλιμάκωση μέσα από τη 48ωρη απεργία που προκήρυξαν οι ταξικές ομοσπονδίες, τα ταξικά εργατικά κέντρα και πρωτοβάθμια σωματεία, δίνει τη δυνατότητα να εκφραστούν οι ανεβασμένες αγωνιστικές διαθέσεις εκεί που υπάρχουν και να διαμορφωθούν νέες και στους υπόλοιπους χώρους. Αυτά είναι η αλφαβήτα για όσους στέκονται στο έδαφος του ταξικού συνδικαλισμού. Μόνο η πλειοψηφία του ΔΣ του σωματίου παριστάνει πως δεν καταλαβαίνει για τι πράγμα πρόκειται και, υποκριτικά, προβάλλει την αξιοθρήνητη «πρωτοβουλία» ελάχιστων σωματείων, αντιπαραθετικά με τον ταξικό συντονισμό των συνδικάτων που διοργανώνουν τη 48ωρη απεργία και το ΠΑΜΕ που κάλεσε σε αυτήν. Και να το θλιβερό αποτέλεσμα: αντί την ώρα της μάχης να συμμετέχουν στη μάχη του ταξικού πόλου του εργατικού κινήματος μέσα στους χώρους δουλειάς, αντί να προκηρύξουν 48ωρη απεργία στο κάλεσμα των ταξικών ομοσπονδιών, συνδικάτων και εργατικών κέντρων, περιορίστηκαν σε στάση εργασίας και απεργία την ημέρα που καλεί και η ΑΔΕΔΥ, εμμένοντας στην ψευδεπίγραφη ουδετερότητα ανάμεσα στο ΠΑΜΕ και την ηγεσία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ...

***Καλούμε τους εργαζόμενους τεχνικούς να μετάσχουν μαζικά – μαχητικά στη 48ωρη απεργία στις 21 και 22 του Απρίλη που έχουν προκηρύξει συνδικάτα – ομοσπονδίες – εργατικά κέντρα που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ και στη συγκέντρωση την Πέμπτη 22 Απρίλη στο Σύνταγμα 12.00 μ. (προσυγκέντρωση στην πλ. Κάνιγγος, 11.00 π.μ.).***

## Παλεύουμε για:

- ❖ Άμεση κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, μαζί και των ν. 3518/06, 3655/08. Απόδοση των οφειλών του κράτους και της εργοδοσίας στα ασφαλιστικά ταμεία. Διεκδίκηση των απωλειών του αποθεματικού του ΤΣΜΕΔΕ από την άτοκη κατάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδας. Άμεση δρομολόγηση της διαδικασίας αποδέσμευσης από την Τράπεζα Αττικής. Άμεση μείωση των εισφορών κατά 50% για τους νέους μηχανικούς κάτω της πενταετίας και πλήρη κρατική κάλυψη των υποχρεώσεων των στρατευμένων και των μεταπτυχιακών φοιτητών – ερευνητών απ' τους φορείς που τους απασχολούν. Αποκλειστικά Δημόσιο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης. Σύνταξη μετά από 30 χρόνια δουλειάς (στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες), στο 80% των αποδοχών του τελευταίου κλιμακίου της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Κατάργηση των εισφορών στον κλάδο Υγείας και της συμμετοχής των εργαζομένων στη φαρμακευτική δαπάνη.
- ❖ Πλήρη – σταθερή εργασία για όλους, κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης (ΔΠΥ, συμβασιούχοι κλπ). 7ωρο-5νθήμερο-35ωρο. Υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων που να ικανοποιούν τις σύγχρονες ανάγκες. Κατώτερος μισθός 1400 ευρώ. Επίδομα ανεργίας με πλήρη και δωρεάν υγειονομική φροντίδα και περίθαλψη χωρίς προϋποθέσεις.
- ❖ Ουσιαστική προστασία της μητρότητας. Άδεια κυήσεως, τοκετού, γαλουχίας και φροντίδας των νεογέννητων, ίδιες και ίσες για όλες τις εργαζόμενες στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Αντίστοιχα δικαιώματα και παροχές για τις αυτοαπασχολούμενες, με τη μορφή επιδόματος από τον κρατικό προϋπολογισμό. Κρατικό δίκτυο υποδομών, κοινωνικών εγκαταστάσεων με δωρεάν υπηρεσίες για την οικογένεια, το παιδί, τα άτομα τρίτης ηλικίας, τους ανάπηρους.
- ❖ Να αποσυρθεί τώρα το ν/σ για το φορολογικό. Να ανέβει άμεσα ο συντελεστής φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου στο 45%. Να αυξηθεί το οικογενειακό αφορολόγητο όριο στα 40000 € συν 5000 € επιπλέον για κάθε παιδί. Να καταργηθούν οι έμμεσοι φόροι στο πετρέλαιο θέρμανσης και αγροτικής κίνησης, στα είδη διατροφής, εκπαίδευσης, υγείας και στα οικιακά τιμολόγια ηλεκτρικής ενέργειας, ύδρευσης και τηλεπικοινωνιών. Κατάργηση των εξοπλιστικών δαπανών για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ.
- ❖ Δημόσια και δωρεάν ενιαία ανώτατη εκπαίδευση με ένα πτυχίο 5ετούς διάρκειας ανά ειδικότητα μηχανικού. Αντίσταση, απειθαρχία, ανυπακοή στις επιταγές της ΕΕ για την παιδεία και τα επαγγελματικά δικαιώματα. Καμιά εφαρμογή των οδηγιών της ΕΕ, κατάργηση όλων των νόμων και ΠΔ που τις ενσωματώνουν στην εθνική νομοθεσία. Κατάργηση κάθε μορφής εξετάσεων για την απόκτηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, το ακαδημαϊκό δίπλωμα μοναδική προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος. Καμιά μετατόπιση της «τεχνικής ευθύνης» από το κράτος και την εργοδοσία, στις πλάτες του επιστήμονα-μελετητή, επιβλέποντα, τεχνικού ασφάλειας κλπ.
- ❖ Κατάργηση των ΣΔΙΤ, των Συμβάσεων Παραχώρησης και των νόμων αναδιάρθρωσης του κατασκευαστικού τομέα (δημόσια έργα, μελέτες). Ενιαίος κρατικός φορέας κατασκευών για όλες τις φάσεις παραγωγής έργων, που θα κατοχυρώνει το δημόσιο έργο και τη λαϊκή κατοικία σαν κοινωνικά αγαθά και όχι σαν εμπορεύματα. Απαιτήση ουσιαστικής αντισεισμικής θωράκισης και αντιπλημμυρικής προστασίας.
- ❖ Κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου απελευθέρωσης της ενέργειας και των τηλεπικοινωνιών. Ενιαίοι κρατικοί φορείς στους παραπάνω τομείς, που θα αποτελούν λαϊκή περιουσία και θα υπηρετούν τις ανάγκες των εργαζομένων, στο πλαίσιο της λαϊκής οικονομίας.
- ❖ Απόσυρση των Χωροταξικών Σχεδίων (Γενικού και Ειδικών) που υποτάσσουν τη χρήση γης στην κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων και επιταχύνουν την ιδιωτική πολεοδόμηση. Κατάργηση όλου του αντιλαϊκού νομοθετικού πλαισίου για την εμπορευματοποίηση της γης και των δασικών εκτάσεων, του νερού, των φυσικών πόρων.
- ❖ Ουσιαστική εφαρμογή των μέτρων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων με προσανατολισμό στην εργοδοτική ευθύνη. Κατάργηση των ιδιωτικών ΕΞ.Υ.Π.Π. και δημιουργία κρατικού σώματος Τεχνικών Ασφάλειας και Ιατρών Εργασίας, ενταγμένου στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας. Κατοχύρωση εργοδοτικής εισφοράς για την ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου. Καμιά συρρίκνωση, αντίθετα διεύρυνση του θεσμού των Βαρέων & Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων σύμφωνα με τα σύγχρονα δεδομένα επαγγελματικού κινδύνου.
- ❖ Αποδέσμευση από την ΕΕ και τους άλλους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και ενώσεις. Επιστροφή όλων των ελληνικών Σωμάτων, που χρησιμοποιούνται στους ιμπεριαλιστικούς στρατούς. Κατάργηση των ξένων βάσεων στη χώρα μας και όλων των διευκολύνσεων στο ΝΑΤΟ - ΕΕ - ΗΠΑ.

# ΕΣΑΚ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ

# ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ